

Proti židom je ravnal trdo zadnja leta, a umevno je to, ker je videl, koliko škode prizadevajo ljudstvu in celi državi.

Tudi proti katoliški cerkvi je bil precēj trd. Vendar so tega najbolj krivi njegovi svetovalci. Res je pa tudi, da se je za katoliško cerkev zgo-

jala njegova prijaznost. Guvernéra v Varšavi, Gurka, je zamenjal z grofom Šuvalovom in izrazil željo, naj se guvernéer ne vtika v katoliške cerkvene posle.

Nikolaj II. se ne zapira tako pred svetom kakor njegov oče, ampak se vozi in hodi sam na sprehod

† Aleksander III.

Nikolaj II.

dilo pod njegovo vlado precēj ugodnega in je car določil svojega zastopnika pri rimskem papežu.

Telesno je bil rajni cesar orjaške postave in trdnega zdravja. Poročen je bil z dansko kraljčino Dagmar, majhno pa blago in duhovito gospo. Domače življenje je bilo mirno in srečno; Aleksander III. je bil lep vzgled pravega in srečnega zakonskega življenja. V zadnji bolezní je trpel udan v voljo božjo; celó svojo družino je tolažil. Svoje otroke je ljubil in jako skrbel zanje. Imel je verno srce in je tudi svoje cerkvene dolžnosti v razkolni cerkvi izpolnjeval vestno.

Njegovo truplo so prepeljali iz Livadije v Petrograd, kjer je bil slovesen pogreb. Aleksander III. je bil najmogočnejši sedanji vladar tega sveta. Da je bil tudi najsrečnejši, ne moremo trditi. Gotovo pa bo zgodovina govorila o njem vedno le pohvalno kot dobrem krščanskem vladarju, ki je rad trpel, da je vestno izpolnil svoje dolžnosti.

Nikolaj II., car ruski. Po smrti Aleksandra III. je zasedel Nikolaj II. kot prvorojeni sin cesarski prestol. Nikolaj II. je sedaj star 25 let in je poročen z Aličo Hessensko. Telesno se Nikolaj ne more meriti z očetom, a kaj tiči v njegovi duši, tega sedaj še ne vemo. Pravijo, da bo hodil po drugih potih kakor umrli car. Pokazal se je ob nastopu vladarstva milostnega in spravljivega: odpustil je mnogim političnim obsojencem kazni, polajšal breme Poljakom, in tudi Bolgarom je zasi-

in zahaja med ljudi, bodisi očitno ali tudi nepoznan. Njegovi dvorjani ga svaré, ker ne upajo nič nihilistom, a car si ne dá svetovati v tem oziru. Bog daj, da bi bilo srečno njegovo vladanje in da se pod njim zvrši zjedinjenje iztočne cerkve s katoliško cerkvijo, kakor jo iskreno želi modri in blagi sv. oče papež Leon XIII.! To bi bila največja zasluga carjeva, pa največja sreča za Ruse in Slovanstvo.

† **Lesseps.** Sloveči Francoz, kateri je največ storil za to, da se je napravil Sueški prekop, in je vodil vse delo, Ferdinand Lesseps, je umrl dné 7. grudna m. l. Bil je jako veljaven mož ob nekem času. Rodil se je 19. listopada 1805. leta in bil v diplomatski službi, t. j. pri poslanstvu v ptujih deželah. L. 1859. je začel kopati vodno pot med Srednjim in Rdečim morjem. L. 1869. pa je bilo to težavno delo dokončano. Pogumni mož se je lotil tudi drugega dela, hotel je prekopati Panamsko ožino, a to delo mu je izpodletelo popolnoma in ga zapletlo v velike sleparije, ki so znane z imenom „panamski škandal“. Poslednji čas je bil mož že slabega uma. V njegovem življenju se kaže, kako vse mine na tem svetu, slava in imetje.

Prekop čez srednjeameriško ožino mislijo vendar-le narediti, četudi se je „Panamska družba“ končala tako žalostno. Prekopati pa mislijo ožino ne mimo Paname, ampak na obeh straneh Nikaragajskega jezera. Zjedinjene države se bodo menda lotile tega dela. Neki pomorski častnik Menocal